

[Ernerd Jakobsen]

overvejelse, og det bliver der altså anledning til, når mit partis forslag vedrørende politiets efterretningstjeneste kommer til behandling her i tinget.

Jeg vil tro, der er mange, der som jeg føler, at det vist nu er på tide, at der fra dette tings talerstol lyder en dybtfølt anerkendelse til de folk i efterretningstjenesten, der har udført et dygtigt arbejde under uendelig vanskelige vilkår. De har det pengemæssige imod sig: de får ikke nær det til rådighed, som de skulle have. De har ikke alle fået den uddannelse, vi burde give dem, for det er der heller ikke penge til, og det har der ikke været tid til. Alligevel har de lavet et godt arbejde, og fru Ebba Strange har selvfølgelig fuldstændig ret, når hun siger, at hun ryster ved tanken om, hvad hun ikke ved. Ja, det kan hun også roligt gøre. Men vi andre er beroligede ved tanken om, hvad fru Ebba Strange ikke ved om alt det, som efterretningstjenesten også tager sig af til gavn for dette lands forsvar og for dette lands sikkerhed. Under vanskelige vilkår, med beskedne midler til rådighed, er der udført et dygtigt stykke arbejde. Det skal der lyde en anerkendelse for. Ministeren har anerkendt det ved at sige, at han giver tilslutning til det, der er sagt, ingen rettergang, ikke noget med synde-bukke. Men alligevel vil mit parti gerne give anerkendelsen i en, skal vi sige direkte, konstant form ved at foreslå følgende uskyldige dagsorden, der hverken kan vælte regering eller andet:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtrykker sin anerkendelse af det arbejde, som er udført af forsvarrets efterretningstjeneste under yderst vanskelige forhold og med et meget beskedent personaleantal,

og fortsætter herefter behandlingen af den foreliggende sag.«

Førmanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Hb Nørlund (DKP):

Igen må folketinget beskæftige sig med en skandale fra efterretningstjenesternes lyssky

virksomhed, fordi de, som bærer ansvaret, ikke vil eller tør gøre det. Ved hjælp af en hovedagent af Hetlers kaliber, en højreekstremist af den mest upålidelige art, har man spundet et edderkoppespind af slimede stikere, og man har brudt love og forsikringer, for at de kunne få lov at drive deres spil. Bemærkelsesværdigt nok er trådene gået fra statsapparatets dunkleste hjørner og ind i de store monopolvers tyste kontorer, og forbindelserne gik endnu videre, til CIA. Igen ved alle her, at det kun er toppen af et isbjerg, man lader os se; det havde hr. Arne Christensen da ganske ret i. Igen sidder ministre med lukkede ansigter, siger mindst muligt, utvivlsomt i bevidsthed om, at ingen mistænker dem for at ville pakke ud, sige sandheden og hele sandheden. For det hævner sig jo, når tinget har kunnet konstatere, at man har villet binde det skrøner på ærmet.

I alle disse sager har det aldrig være regeringen, som selv har taget initiativet til at få klaret op og renset ud. Man har altid skullet sparkes til at komme med forklaringer og mest bortforklaringer. Det var så typisk, at den tidligere minister sagde om den undersøgelse, der her er omtalt:

»Jeg iværksætter undersøgelsen med henblik på at få renset FET for de grove beskyldninger.«

Så skulle det altså ikke engang være, men det var ikke regeringens skyld. Selv ministeren skulle dog kunne bringes til eftertanke om, hvad han selv kan blive udsat for af væsenernes gerninger. Det er jo fastslået, at FET også har samlet på historier om en forsvarsminister, og også hans forgænger blev jo bragt til fald i kraft af en overdreven tiltro til, hvad FET kunne fortælle; om det så har været med bevidst formål eller ej.

Hele tinget bør også gøre sig klart, at Hetlers og hans velynderes virksomhed har været rettet mod bestemte politiske synspunkter, deriblandt også nogle, der har vid udbredelse her. Det har været gjort under åben tilside-sættelse af de forsikringer imod registrering af lovlig politisk virksomhed, som har været givet med megen højtidelighed.

Jeg skal ikke gå ind på de ordkløverier og jongleringer med begreber, som kommissionsdomstolen har ødet anstrengelser på. Alle ved, hvad der har været tale om med de E 1013-blanketter, som for nylig blev flammer-